

عنوان مقاله:

تجربیات شاعرانه در تعلیمات عارفانه

محل انتشار:

مجله عرفانیات در ادب فارسی، دوره 4، شماره 16 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

قهرمان شیری

خلاصه مقاله:

آثار ماندگار عرفانی چه در حوزه شعر و چه در نثر اغلب با استفاده از هنرهای بیانی و زبانی و به شیوه ادبیات شکل گرفته است. اشعار و امثال و گفتار و کلمات قصار و تمثیلات و تلمیحات و تعبیرات بسیار جذاب و زیبا و حکایت‌های بسیار کوتاه و پر معنا از ویژگی‌های مشترک ادبیات و عرفان است. صرف نظر از تفاوت در نوع نگرش و سوبه نگاه به پدیده‌ها در ادبیات و عرفان، اساس کنش‌ها و روش‌ها در هر دو غالباً همسان است و بنیاد بسیاری از متون مهم ادبی و عرفانی را عنصر عاطفه و اندیشه و تخیل تشکیل می‌دهد. در حوزه زبان نیز بین عرفان و ادبیات تقریباً اشتراک نظر وجود دارد. جلوه‌های موسیقایی و بن‌مایه‌های بلاغی به طور تمام عیار و بسیار طبیعی در آثار مثنوی عرفانی نیز به کار گرفته شده است. تعریف دکتر شفیع کدکنی از عرفان، به عنوان نوعی نگرش هنری به دین ناشی از این واقعیت‌ها است.

کلمات کلیدی:

Gnostic, Imagination, poetic Experience, Artistic Gnostic, عرفان, تخیل, تجربیات شاعرانه, عرفان هنری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1724891>

